ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราในพื้นที่ภาคเหนือ : กรณีศึกษาโครงการส่งเสริมการปลูกยางพารา จังหวัดพะเยา

ผู้เขียน

นางสาวชไมพร ใชยลังกา

ปริญญา

บัญชืมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรา โกไศยกานนท์

บหคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกยางพาราในพื้นที่ ภาคเหนือ กรณีศึกษาโครงการส่งเสริมการปลูกยางพารา จังหวัดพะเยา โดยใช้ ข้อมูลจากการ ส้มภาษณ์จากแบบสอบถาม สำหรับประชากรที่ใช้ศึกษา ครั้งนี้คือเกษตรกรผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่ จังหวัดพะเยาที่ได้มีการจำหน่ายผลผลิตแล้ว โดยใช้ข้อมูลด้านต้นทุนและผลตอบแทนของเกษตรกร ในช่วงระยะเวลา 10 ปี นับตั้งแต่เริ่มมีการปลูก ซึ่งเป็นระยะเวลาที่คาดว่าเกษตรกรจะ ได้รับผลตอบแทน คุ้มค่ากับการลงทุน จากข้อมูลการสัมภาษณ์ได้มีการแยกเกษตรกรออกเป็นสองกลุ่มเพื่อทำการศึกษาโดย แบ่งเป็นเกษตรกรที่ทำสวนยางขนาดพื้นที่ 2-10 ไร่ และเกษตรกรที่ทำสวนยางขนาดพื้นที่ 11 ไร่ขึ้นไป เนื่องจากเกษตรกรทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในด้านต้นทุนโดยเฉพาะด้านการจำงแรงงาน จากนั้น นำข้อมูลของเกษตรกรทั้งสองกลุ่มมาแยกวิเคราะห์หาผลตอบแทนจากการลงทุนโดยใช้วิธีระยะเวลาคืน ทุนวิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิและวิธีอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง

ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรผู้ทำสวนยางขนาดพื้นที่ 2-10 ไร่ มีระยะเวลาก็นทุน 7 ปี 2 เดือน มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิตามอัตราผลตอบแทนขั้นต่ำที่กำหนดร้อยละ 1 เท่ากับ 26,566.39 บาท ร้อยละ 7 เท่ากับ 14,843.88 บาท ร้อยละ 8 เท่ากับ 13,468.88 บาท ร้อยละ 9 เท่ากับ 12,216.46 บาท และร้อยละ 10 เท่ากับ 11,075.10 บาท และมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่แท้จริงจากการลงทุน เท่ากับ ร้อยละ 35.69 สำหรับเกษตรกรผู้ทำสวนยางขนาดพื้นที่ 11 ไร่ขึ้นไปมีระยะเวลาคืนทุน 8 ปี 10 เดือน มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิตามอัตราผลตอบแทน ขั้นต่ำที่กำหนดร้อยละ 1 เท่ากับ 4,424.08 บาท ร้อยละ 7 เท่ากับ 428.56 บาท ร้อยละ 8 เท่ากับ -14.53 บาท ร้อยละ 9 เท่ากับ -411.05 บาท และร้อยละ

10 เท่ากับ -766.06 บาท และมีอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนที่แท้จริงจากการลงทุนเท่ากับ ร้อยละ 7.96 บาท จะเห็นได้ว่าเกษตรกรผู้ทำสวนยางพื้นที่ขนาด 2-10 ไร่ ขึ้นไปจะมีระยะเวลาคืนทุนที่เร็วกว่า เกษตรกรผู้ทำสวนยางพื้นที่ขนาด 11 ไร่ขึ้นไป เนื่องมาจากต้นทุนในการดำเนินงานของสวนยางมีความ แตกต่างกันในส่วนของค่าแรงงานในการดำเนินงาน ส่วนต้นทุนในด้านอื่นค่อนข้างใกล้เคียงกัน

ในปัจจุบันมีเกษตรกรในพื้นที่ภาคเหนือเป็นจำนวนมากให้ความสนใจในการลงทุนทำสวน ยางพารา เนื่องมาจากนโยบายในการขยายพื้นที่ปลูกยางพาราของรัฐบาลในชุดปัจจุบัน(2546) แต่ เนื่องจากยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจชนิดใหม่สำหรับเกษตรทางภาคเหนือเกษตรกร ซึ่งยังขาดความรู้ความ เข้าใจในเรื่องการ ทำสวนยาง และยางพาราต้องใช้ระยะเวลายาวนานกว่าจะให้ผลผลิต อีกทั้งราคา ยางพารายังมีความอ่อนไหวตามความต้องการของตลาด ดังนั้นรัฐบาลควรสนับสนุนด้านการให้ความรู้ ทางวิชาการแก่เกษตรกร ความช่วยเหลือทางด้านเงินทุน และความช่วยเหลือด้านการตลาดให้แก่เกษตร อย่างจริงจังเพื่อให้เกษตรกรมีรายได้ที่มั่นคงและมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

Independent Study Title

Cost and Return of Pararubber in Northern Region:

Case Study of the Supporting Pararubber Project in

Phayao Province

Author

Miss Chamaiporn Chailungga

Degree

Master of Accounting

Independent Study Advisor

Asst.Prof. Amara Kosaiyakanont

ABSTRACT

The main purpose of this study was to study the cost and return of pararubber in northern region, A case study of the supporting pararubber project in Phayao Province. The reporting analysis method used in this study was by collecting data from the interviews, questionnaires. The population of this study are the agriculturists who cultivate the rubbertrees in Phayao Province and had already sold their products. The information about the cost was collected from the begining of their cultivated, which is the expected cover period for their investment. From the collected data the study divided the land into two sizes: 2-10 rais and more than 11 rais, since it a big difference in labor cost. The data was analyzed regarding the rate of return for the investment of the two groups by using the Payback Period Method, Net Present Value Method and Internal Rate of Return Method.

From the result, most of the agriculturists who owned 2-10 rais, could get payback at an estimate of 7 years and 2 months. The net present value minimum rate of return at 1 % was 26,5 66.39 baht, at 7 % was 14,843.88 baht, at 8 % was 13,468.88 baht, at 9 % was 12,216.46 baht and at 10 % was 11,075.10 baht. And the internal rate of return was 35.69 %. Most of the agriculturists who owned more than 11 rais, could get payback estimated at 8 years and 10 months. The net present value minimum rate of returning at 1 % was 4,424.08 baht, at 7 % was 428_56 baht, at 8 % was -14.53 baht, at 9 % was -411.05 baht and at 10 % was -766.06 baht.

Beside that, the internal rate of returning was 7.96 %. The result of this study could evaluate that the cultivation of pararubber for the 2 - 10 rais could receive payback period faster than the 11 rais, because of the difference in labor cost. But most of others costs were quite similar.

Now a days, most of the agriculturists in the northern of Thailand are interested in the pararubber cultivation, because of the present government's policies (2003) who support pararubber cultivation. Since pararubber is new economic plant for the northern agriculturists who lack academic knowledge, it takes time for harvesting Besides, the price of pararubber is very sensitive and depends on the market price. The suggestion and that the government should support the agriculturists in academic knowledge, investment fund and marketing their products in order to raise their income and better quality of life.

